

Shlach 5777

Source Sheet by Rav Chaim Kanterovitz

1. Numbers 13:1-17

(1) The LORD spoke to Moses, saying, (2) "Send men to scout the land of Canaan, which I am giving to the Israelite people; send one man from each of their ancestral tribes, each one a chieftain among them." (3) So Moses, by the LORD's command, sent them out from the wilderness of Paran, all the men being leaders of the Israelites. (4) And these were their names: From the tribe of Reuben, Shammua son of Zaccur. (5) From the tribe of Simeon, Shaphat son of Hori. (6) From the tribe of Judah, Caleb son of Jephunneh. (7) From the tribe of Issachar, Igal son of Joseph. (8) From the tribe of Ephraim, Hosea son of Nun. (9) From the tribe of Benjamin, Palti son of Rafu. (10) From the tribe of Zebulun, Gaddiel son of Sodi. (11) From the tribe of Joseph, namely, the tribe of Manasseh, Gaddi son of Susi. (12) From the tribe of Dan, Ammiel son of Gemalli. (13) From the tribe of Asher, Sethur son of Michael. (14) From the tribe of Naphtali, Nahbi son of Vophsi. (15) From the tribe of Gad, Geuel son of Machi. (16) Those were the names of the men whom Moses sent to scout the land; but Moses changed the name of Hosea son of Nun to Joshua. (17) When Moses sent them to scout the land of Canaan, he said to them, "Go up there into the Negeb and on into the hill country,

א. במדבר י"ג:א'-י"ז

(א) וידבר יהוה אל־משה לאמר: (ב) שלח־לך אנשים וחקרו את־ארץ כנען אשר־אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו זל נשיא בהם: (ג) ושלח אתם משה ממדבר פארן על־פי יהוה כלם אנשים ראשי בני־ישראל המה: (ד) ואלה שמותם למטה ראובן שפיע בן־זכור: (ה) למטה שמעון שפט בן־חורי: (ו) למטה יהודה פלב בן־יפנה: (ז) למטה יששכר יגאל בן־יוסף: (ח) למטה אפרים הושע בן־נון: (ט) למטה בנימין פלטי בן־רפוא: (י) למטה זבולון גדיאל בן־סודי: (יא) למטה יוסף למטה מנשה גדי בן־סוסי: (יב) למטה דן עמיאל בן־גמלי: (יג) למטה אשר סתור בן־מיכאל: (יד) למטה נפתלי נחבי בן־וופסי: (טו) למטה גד געואל בן־מכי: (טז) אלה שמות האנשים אשר־שלח משה לתור את־הארץ ויקרא משה להושע בן־נון יהושע: (יז) ושלח אתם משה לתור את־ארץ כנען ויאמר אליהם עליו זה כנען ועליתם את־ההר:

2. Rashi on Numbers 13:16:1

(1) AND MOSES CALLED HOSHEA [THE SON OF NUN JEHOASHUA]— By giving him this name יהושע which is a compound of יה and הושע "God may save", he in effect prayed for him: "May God save you from the evil counsel of the spies" (Sotah 34b).

ב. רש"י על במדבר י"ג:ט"ז:א'

(א) ויקרא משה להושע וגו'. התפלל עליו, יה יושיעך מצעת מרגלים (סוטה ל"ד):

3.

התפלל עליו. דאם [לא] כן, מה ענין זה לכאן. ואם תאמר, למה התפלל על יהושע יותר משהתפלל על כלב, ולא קשיא, דגנאי גדול יש לאדם שתלמידו אינו כהוגן, שיאמרו אלמלא שלמד כך מרבנו לא היה עושה מעשים האלו. וכן בפרק היה קורא (ברכות יז ע"ב) "ברחובותינו אין פרץ ואין צווחה" (ר' תהלים קמד, ד) 'שלא יהא בינינו בן או תלמיד שמקדיח תבשילו ברבים':

ג. גור אריה על במדבר י"ג

Gur Aryeh on Bamidbar 13

...

4. Numbers 13:22

(22) They went up into the Negeb and came to Hebron, where lived Ahiman, Sheshai, and Talmi, the Anakites.—Now Hebron was founded seven years before Zoan of Egypt.—

ד. במדבר י"ג:כ"ב

(כב) ויעלו בניגב ויבאו עד־חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילדי הענק וחקרו־ן שבע שנים ויבנהו לפני צען מצרים:

5. **Rashi on Numbers 13:22:1**

(1) **ויבא עד חברון [AND THEY WENT UP BY THE SOUTH] AND HE CAME UNTO HEBRON** — Caleb alone went there and prostrated himself on the graves of the Patriarchs, offering prayer that he might be helped not to give way to the enticement of his colleagues and join them in their counsel. You may see that it was Caleb who went there, for so indeed it (Scripture) states, (Deuteronomy 1:36) "[Save Caleb the son of Jephunnch, he shall see it] and unto him will I give the land upon which he hath trodden!" and it is written, (Judges 1:20) "And they gave Hebron unto Caleb" (Sotah 34b)

ה. **רש"י על במדבר י"ג:כ"ב:א'**

(א) **ויבא עד חברון**. קלב לבדו הלך שם ונשתטח על קברי אבות שלא יתא נסת לתבכרו להיות בעצתם, וכן הוא אומר (דברים א'), "ולו אסתן את הארץ אשר דברך בך", וכתוב (שופטים א') "ותננו לקלב את חברון" (סוטה ל"ד):

6. **Sotah 34b**

ו. **סוטה ל"ד ב**

ויעלו בנגב ויבא עד חברון ויבאו מבעי ליה אמר רבא מלמד שפירש קלב מעצת מרגלים והלך ונשתטח על קברי אבות אמר להן אבותי בקשו עלי רחמים שאנצל מעצת מרגלים יהושע כבר בקש משה עליו רחמים שנאמר (במדבר יג, טז) ויקרא משה להושע בן נון יהושע יה יושיעך מעצת מרגלים והיינו דכתיב (במדבר יד, כד) ועבדי קלב עקב היתה רוח אחרת עמו וגו'

7. **Noam Elimelech Shlach**

There are two types of tzadikim...the first need to be separate otherwise they may fall from their perch... then there are tzaddikim who are engaged with the world and people and do not fall from their level on the contrary they increase observance amongst others...i heard from my Rebbe R' Dov Ber...the holy meat did not ever smell repungant.. the holy meat is the first tzadik the one who never smelt repungant is the other .. which was my servant Kalev since he had another spirit...

8. **Numbers 13:30**

(30) Caleb hushed the people before Moses and said, "Let us by all means go up, and we shall gain possession of it, for we shall surely overcome it."

ח. **במדבר י"ג:ל'**

(ל) ויהם קלב את העם אל-משה ויאמר עלה נעלה ונרשנו אתה כי-יכול נובל לה:

9. **Rashi on Numbers 13:30:1-4**

(1) ויהם כלב AND CALEB STILLED [THE PEOPLE] — he caused all of them to be silent. (2) אל משה means he silenced them that they should hear what he was going to say about Moses. He cried aloud saying: "Is this the only thing the son of Amram has done to us?!" — One who heard him thus speaking believed that he was about to speak to his disparagement, and because they had something in their mind against Moses through the spies' statements, all of them kept silent to hear his disparagement. He, however, said: "Did he not divide the Red Sea for us, and bring down the Manna for us, and collect the quails for us?!" (Sotah 35a). (3) עלה נעלה WE CAN INDEED GO UP — even to heaven, if he were to say "Make ladders and go up there", we should listen to him because we would be successful in all his words (in all he bids us do) (Sotah 35a). (4) ויהם is an expression denoting silence. Similar is, (Zechariah 2:17) "Be silent, (הם) O all flesh"; (Amos 6:10) "Be silent (הם) for we may not mention [the name of the Lord]". So is the manner of people: he who wishes to silence a group of men says "sst" (This sibilant sound is therefore used to command silence).

10. **Numbers 14:24**

(24) But My servant Caleb, because he was imbued with a different spirit and remained loyal to Me—him will I bring into the land that he entered, and his offspring shall hold it as a possession.

11. **Berakhot 10a**

There were these hooligans in Rabbi Meir's neighborhood who caused him a great deal of anguish. Rabbi Meir prayed for God to have mercy on them, that they should die. Rabbi Meir's wife, Berurya, said to him: What is your thinking? On what basis do you pray for the death of these hooligans? Do you base YOURself on the verse, as it is written: "Let sins cease from the land" (Psalms 104:35), which you interpret to mean that the world would be better if the wicked were destroyed? But is it written, let sinners cease?" Let sins cease, is written. One should pray for an end to their transgressions, not for the demise of the transgressors themselves. Moreover, go to the end of the verse, where it says: "And the wicked will be no more." If, as you suggest, transgressions shall cease refers to the demise of the evildoers, how is it possible that the wicked will be no more, i.e., that they will no longer be evil? Rather, pray for God to have mercy on them, that they should repent, as if they repent, then the wicked will be no more, as they will have repented. Rabbi Meir saw that Berurya was correct and he prayed for God to have mercy on them, and they repented.

רש"י על במדבר י"ג:ל'א'-ד'

(א) ויהם כלב. השתיק את כלם: (ב) אל משה. לשמוע מה שידבר במשה, צנח ואמר "וכי זו בלבד עשה לנו בן עמרם?! השומע הנה קבור שקבא לספר בגנותו, ומתוך שהיה בלבם על משה בשביל דברי המרגלים, שתקו כלם לשמוע גנותו, אמר "והלא קרע לנו את הים והוריד לנו את המן ונגיד לנו את השליו!" (ג) עלה נעלה. אפילו בשמים, והוא אומר עשו סלמות ועלו שם, נצליח בקל דבריו (סוטה ל"ה): (ד) ויהם. לשון שתיקה, וכן "הם כל בשר" (זכריה ב'), "הם כי לא להנביר" (עמוס ו'), פו דרו בני אדם, הרוצה לשחק אגדת אנשים אומר "שי"ט!":

במדבר י"ד:כ"ד

(כד) ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עליו וימלא אהבה והביאני אל הארץ אשר בא שמה ונרצו יורשנה:

ברכות י' א

הנהו בריוני דהוו בשבבותיה דר"מ והוו קא מצערו ליה טובא הוה קא בעי ר' מאיר רחמי עליהו כי היכי דלימותו אמרה ליה ברוריא דביתהו מאי דעתך משום דכתיב (תהלים קד, לה) יתמו חטאים מי כתיב חוטאים חטאים כתיב ועוד שפיל לסיפיה דקרא ורשעים עוד אינם כיון דיתמו חטאים ורשעים עוד אינם אלא בעי רחמי עליהו דלהדרו בתשובה ורשעים עוד אינם בעא רחמי עליהו והדרו בתשובה:

12. Yismach Moshe Shlach 55:b

...And it should be understand that although Kalev was a great tzadik nonthe less this level that we found in Yehoshua of never leaving the tent we did not find in him...He never left the Torah for one moment and he was tregthened by teh Torah and he became great and one with the Torah and he had no other life source...

